

אני אשר גורמת להם להיות משוחררים ופתוחים איתי. הכל כדי ששנינו נצליח ליהנות.

הפגישה הראשונה היא הקשה ביותר בשביל הגבר. הוא שחייב לחזור אחרי. עליו לעבור ערב גדוש מיכשולים. הוא מוכן לסבול כל דבר כדי להגיע לבסוף אל המגע המיני ואז, דווקא במגע הראשון הרווי מתחים, הוא לא מסוגל לעצור ומגיע מהר לשפיכה. אנחנו עדיין לא מכירים האחד את השני. אני אתחשב בו. אהיה עדינה וסבלנית.

לעולם לא אעמיד פנים. לא קרה לי שאמרת לגבר שאני נהנית כשזה לא קרה. אני שחקנית גרועה. בכל מגע מיני יש לי כוונה להגיע לאורגזמה, לכן אמר שיש את המגע עד שאגיע לשיא. אני מסוגלת להגיע לעוד ועוד אורגזמות, ובן הזוג שעמי חש בכמיהה שלי לשיא. מכיוון שאני פעילה הוא נהנה לשתף איתי פעולה. אין לי ספק שהעבודה שלו קשה. אבל הוא זוכה לחוויה כזו גם מצידו.

יש לי האומץ להפסיק מגע מיני באמי צע, אם הגבר אינו משתף עימי פעולה. אני יודעת שבכך יצרתי בעיה לשנינו, אבל זה שווה לי. עם גבר כזה אני לא יכולה להמשיך את המגע המיני. האשה האוסטרלית קבעה, שדווקא הנשים הן המבקשות חדר חשוך או אורות עמומים בעת המגע המיני. מפני שאינן בטוחות ביפיעורן. אני גיליתי גברים שמחפשים את החושך בגלל חוסר הביטחון שלהם ברומם שמעורר גופם. לעומת זאת אני חושבת שלאורו של נר הגוף ניראה זור. אני מציעה לכם לנסות. בכל מיקרה, בנייזוג המרגשים חופשיים האחד עם השני, ירצו מאוד להסתכל בעיניהם ולא להתחבא בחושך.

האשה האוסטרלית סיפרה על נשים הנהגות לצעוק ולשרוט בזמן האורגזמה. זה נכון. גם אני קראתי בספרים ושמעתי מי מחברות שהן נוהגות לעשות כך. אני

לא יודעת לשפוט אם הן אכן חשו באורגזמה אמיתית או שזיימו תחושה כזו למען הגבר. על כן החלטתי לנסות בעצמי מי את הדרך הזו.

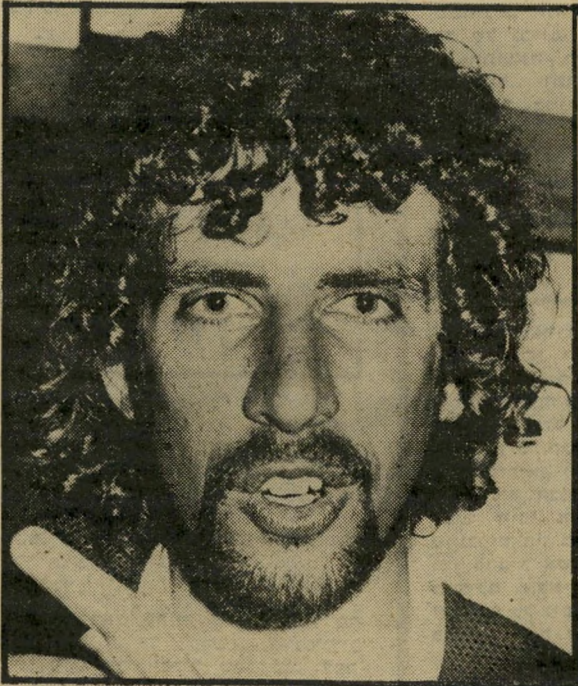
שיתפתי בהתלבטות הזו את בן-הזוג שלי. כדי שלא יבהל, חס וחלילה, גור כחתי לדעת שגם בן-הזוג שלי לא היה משוכנע שאני מגיעה לאורגזמה, ללא הצווחות שאותן הכיר אצל נשים אחרות. החלטתי לערוך לו הצגה. צווחתי, התעוותתי, שרטתי אותו, ולבסוף הרגשתי כל כך מטופשת שזנחתי את ההצגה הזו. היום, כשאני משוחחת על כך עם

החברות שלי, אני לא מצליחה לשכנע אותן שזה מגוחך. כל אחת אותן בהרר גליה בכוח.

כך זה גם אצל הגברים. כשהייתי בת 20 נהגו הגברים שעמם נפגשתי לחשוב רק על עצמם. הם דאגו רק לדבר אחד - להחדיר את הפין שלהם אל הפות. זה כל כך העסיק אותם, שלא התפנו להר שוב אם הבחורה נהנתה או כיצד היא מבקשת ליהנות במגע המיני. זו אני שרעוררה אותם להתעניין בי. לא הייתי פסידה. לאט לאט גרמתי לגבר להשתחרר מהמתח המלווה אותי, ואז הוא היה יכול

לפנות מקום במוחו גם להתייחסות אלי. הגברים הללו השתנו.

יש גברים המוכנים להעניק לי תשומת לב שאותה הם לא מוכנים להעניק לאשה אחרת. אני נוהגת לשוחח איתם על כך. האמת היא שהם באים להתייעץ איתי. אם בתי-הזוג שלהם סובלת מבעיה נפישית כלשהי, הגורמת לה להיות עצורה, לא יעזרו לו כל מאמציו. יש עדיין גברי רים המוכנים לוותר, כדי להמשיך להחזיק בקשר. יש כאלה שאליה הם נמשכים. הם מאמינים, כנראה, בסתר ליבם שהאשה שנבי ראה מצלע אדם היא יצור נחות.

תיירנים קובי אתר וחיים אלפנרי. הגבר מנצל את האשה ו... האשה יודעת לנצל את הגבר!

מי שלא מגיעה לשיא - אשמה בכך!

חיים אלפנרי וקובי אתר, שנייהם בני 26.

הם רווקים. המארגנים בצוותא טיולים קבוצתיים לחוף-לארץ. בספטמבר הם מתכוונים לצאת עם קבוצה של רווקים ורווקות לאירופה.

חיים: ידעתי על קיומו של הדגדגן, אבל לא הייתי מודע למשמעות התפקיד שלו עד אשר אשה שקיימתי עימה מגע מיני גילתה לי זאת. היא רמזה לי ב'תנועות גוף' שזוהי הנקודה הרגישה שלה. אבל לא טרחה להבהיר לי עד כמה רגיי שותו של המקום היא מברעת בשבילה במגע המיני. מאוחר יותר, בהתנסויות מיניות עם נשים אחרות, בדקתי את רגיי שותו דווקא בנקודה זו. זה לא בא ברגע אחד. היו גם בחורות שלא גילו רגישות או שלא חפשו מגע כזה, ותקופה ארוכה גיששתי עד שהייתי משוכנע בכך ש'הדגדגן הוא אבר-המין הנשי'.

קובי: גבר נמצא תמיד בעדיפות מיינית ביחס לאשה. אבר-המין שלו חיצוני, הוא מגיב מהר יותר לגירוי, בעוד שאצל האשה המצב שונה. היא יכולה להשאיר תקועה באמצע רק בגלל שאינה מכירה את גופה. האבר שלה חבוי, והיא לא מבקשת מהגבר שיחפש את הדגדגן שלה. יתכן שמתוך ביישנות, מעצורים או ש' בכלל לא גילתה את הדגדגן בדגדגן. למה שהגבר יתעקש היא לא פוצה ש? זה

קובי: הבעיה היא שהאשה לא מעזה להיות היוזמת. אם היא עושה זאת, היא תכריז בכך על תשוקותיה המיניות. עד למיטה קיים מצב של העמדת-פנים. במיטה, בעירום, אני חושב ששלב זה נפיש. כשהגוף עירום, עירומה גם הנפש.

חיים: במין אין צורך לדבר. אשה יכולה לרמוז מה היא רוצה ואיך היא רוצה, בכך שתמשוך את היד שלי אל הדגדגן שלה. אני אראה את הבעת פניה ואבין ממה היא מתענגת.

קובי: על פי רוב הנשים מעוניינות לומר לגבר שהדגדגן הוא אשר מרגש אותן, אבל הן לא מעזות לומר. היא זורקת עלי את האחריות לעונג שלה ואני מביא אותה למצב שבו היא תהיה שותפה במציאת הפוזות. אני יכול להתחזק עם עצם המיפסעה בדגדגן שלה, עם אבר-המין, עם האצבע, עם הלשון. לי אין הסתייגויות מכל צורת מגע. ההיפך, אני מעודד כל חידוש. למדתי הרבה מאוד על מין גם מגשים חסרות נסיון. הבעיה תשאר תמיד של בתי-הזוג שלי. אני לא אתעקש.

חיים: אם אני נכנס למיטה עם בחור, דה שאין לי כוונה למצוא חן בעיניו, או שאין לי כוונה לשמור על הקשר בינינו, למה שאשקיע בה מאמץ? אני צריך לרצות להביא אותה לאורגזמה. אם אני לא ארצה היא לא תגיע.

קובי: נכון, האשה מפסידה בסוג כזה של יחסים. פגשתי בנואיבה בחורה אוסטרלית שדממה לי שלא ראתה כתף של גבר בחייה. היה חושך בחוף. הומנתי אותה לשק השינה שלי, וקיימנו יחסי מין. כשאני החלטתי שהמישחק נגמר, אז כך היה. גרדמתי. נכון, התלווה לה ההרגשה שאני ניצלתי אותה, אבל ה' הגיון עורר להתגבר על הבעיה. לא היה לי עניין בה, ולא שאלתי אם היא נהנתה.

חיים: קיים גם מצב הפוך. יש נשים שיודעות לנצל גבר. בחורה מבוגרת ממני הומינה אותי בלבות איתה. היא לקחה

אותי אליה לחדר ולי לא היתה משיכה אליה. היא עשתה את כל המאמצים לגרות אותי ואני, כדי להגן על האגו הגברי שלי, לא סירבתי. למה? כי הייתי יוצא ממנה כמו אחד שלא מסוגל.

קובי: אני חושב שאם אשה רוצה ליינות ולהגיע לאורגזמה, היא צריכה להביא את הגבר לכך שהוא לא ישפוך מהר. ככל שהיא תחזיק אותו יותר זמן, היא תספיק להפיק יותר עונג לעצמה. גבר מתורגל יכול לשלוט בזמן השפיכה. זה לא מתאפשר במגע מיני ראשון. במגע ראשון קיימים להט וגירוי עצומים. בסגיר קן יצרים. אבל זה מתאפשר בפגישות הבאות.

חיים: לא איכפת לי אם אשה תגיע לאורגזמה לפני. ההיפך, כל עוד אני לא הגעתי לשפיכה אני מוכן לתרום מכישרונותי ולהמשיך במישחק המיני.

קובי: אם אשה תאמר לי שהיא נהיית, או שהיא לא נהנית, זה בעצם לא רגש חיבה אל בחורה, ואני רוצה לשמור על הקשר עימה - ההרגשה תהיה זיפתית.

חיים: אם היא לא תיהנה, ואני רוצה בה, אשקיע בה. במגע נוסף, יותר מאמץ, כדי שהאגו הגברי שלי לא ייפגע. לאונן? זו הדרך הכי בטוחה כדי להביא אשה לאורגזמה. זה דבר שהגבר עושה לאשה.

קובי: לא נכון לומר שהאשה נותנת ומקבלת אותה כמות של יחס במגע הרמיני. גבר, מספיק לו להיות קצת מגורה כדי שיגיע לשיא. לעומת זאת, כדי להביא אשה לאורגזמה צריך להשקיע יותר מאמץ. זה סיפור ארוך. אשה לא צריכה להעריך אותנו על המאמץ. אני לא מחכה שהיא תנשק את רגלי. באמת שאני לא מצפה למדליה. אבל זהו המצב: חיפשת שוביניזם גברי - מצאת!